

HaDivadlo

Alfa pasáž, Poštovská 8d, 602 00 Brno

[Archive](#) [Twitter](#) [Facebook](#) [Spotify](#) [Instagram](#) [Soundcloud](#)

Poznámky z (rekonstrukce) první čtené zkoušky

Tvůrčí intervence: Náměsíčníci (imitace a tušení), 13. 2. 2022 od 10.00

- Někdo z přítomných inscenaci ještě neviděl.
- Někdo ji viděl asi jedenáctkrát.
- Někdo má už několik let vypůjčené *Náměsíčníky* Ivana Buraje.
- Nejde o postihnutí celého románu.
- Brochova filosofie je v inscenaci optikou, kterou se nahlíží na svět.
- Pasenow → Esch → Huguenau.
- Romantika → stádium chaosu → vytváření nových hodnot.
- Naše JÁ, naši identitu, si každý den oblékáme. V podstatě tak rekonstruujeme sami sebe.
- Každodenní práce na sobě samém, na své podobě, kterou prezentujeme sobě i ostatním.
- Uvědomění si procesu konstruování reality – Broch v románu konstruuje realitu a je si toho vědom.
- Slupka herců na první čtené = kabát, který si může obléct kdokoli.

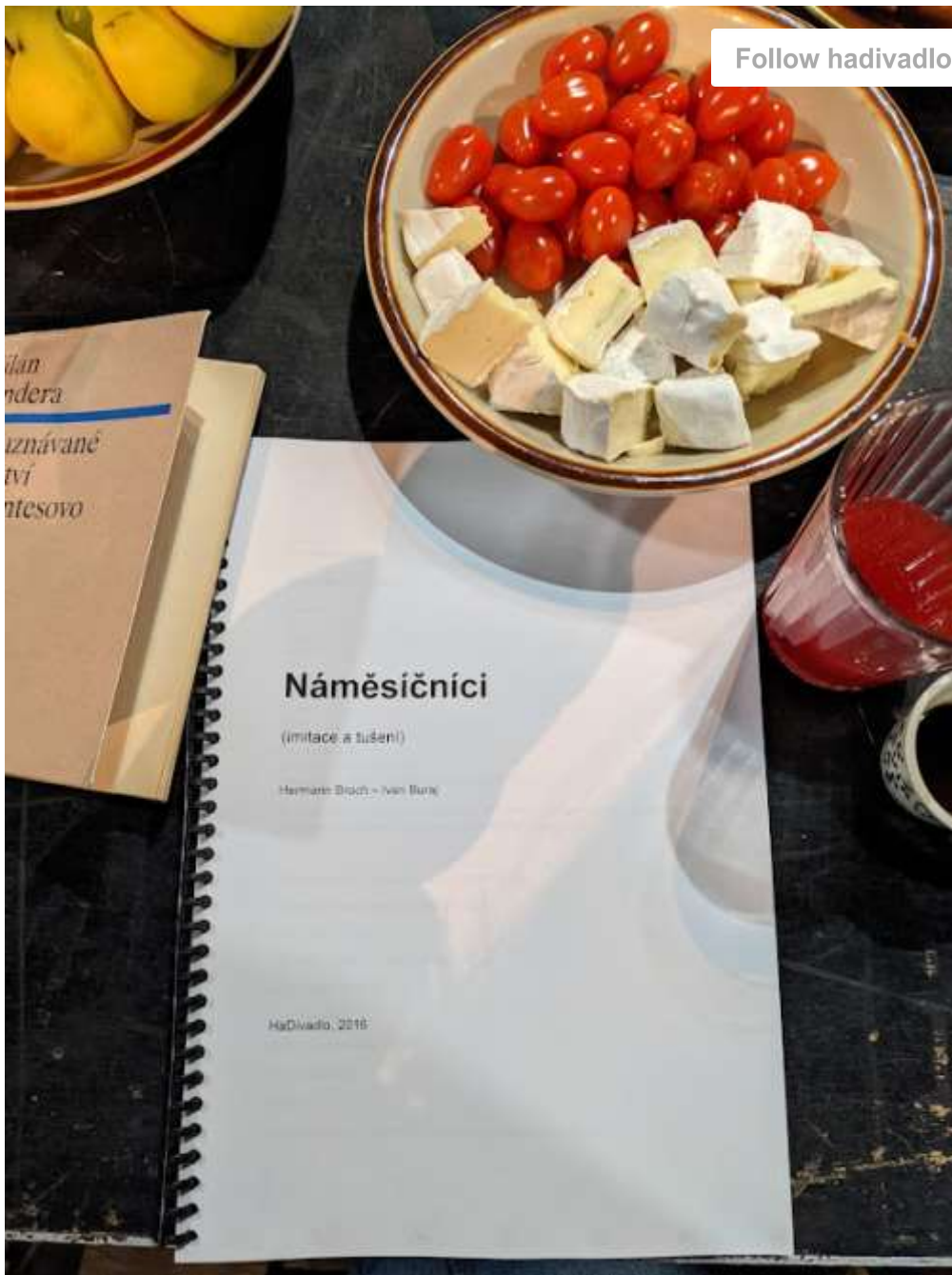
- Hospoda jako svět ve světě.

Follow hadivadlo

- Potýkání se s identitou herců v souboru během prvního roku uměleckého šéfování → psaní scénáře jako forma psychoterapie (napsáno asi za jedno odpoledne).
- Andělovou nahradila Valůšková → převlečení reálií na výskyt Kamily v tomto divadle.
- Samotný herec si hraje se svou identitou.
- Performativní způsob existence? Všichni něco performujeme.
- „Líbilo by se mi, kdyby Ukula četl Ukul.“ – je takový pant mezi inscenací a touto intervencí, mezi první čtenou zkouškou a její rekonstrukcí.
- Často se stane, že když padne připomínka pro kolektiv, začne se kolektivně plnit a výsledkem je až moc velké zahuštění situace.
- Uvědomění si kamery: „Vy nás točíte?“ – člověk dosud nějakým způsobem existoval, s vědomím kamery dojde ke změně, snaže se upravovat.
- „Zítra jsou možnosti Brocha, dnes možnosti Simony.“
- Postava opravdu jako plášť, který nás chrání.
- Metafora divadla jako terapeutický nástroj – náhled na vlastní život z odstupu, jako by to bylo „jen“ divadlo.
- Vrstvení rovin, kterého jsme součástí.
- Hrajeme to, jak hrajeme herce, kteří hrají sami sebe? Hrajeme postavu scénáře? Hrajeme? Nebo takoví opravdu jsme? Jak to poznám u ostatních? A poznám to u sebe?

Follow hadivadlo

Iva Heribanová

Share on Facebook, Twitter

Like Reblog